

Quercus imbricaria dąb dachówkowaty

Quercus imbricaria (dąb dachówkowaty) występuje w przyrodzie we wschodniej i środkowej części Stanów Zjednoczonych. Drzewo rośnie w tamtejszych lasach wzdłuż rzek, razem z m.in. *Celtis occidentalis* i *Maclura pomifera*. Dąb dachówkowaty został odkryty w 1786 roku przez Johna Fräsera, szkockiego botanika na usługach rosyjskiej carycy Katarzyny Wielkiej. Nazwa dachówkowaty odnosi się do dachówek wykonanych z drewna tego drzewa przez pierwszych osadników. *Quercus imbricaria* to wolno rosnący dąb, osiągający wysokość do dwudziestu metrów o wyraźnym pniu głównym. W młodym wieku drzewo ma piramidalną, półtwartą koronę, która później staje się owalna bądź okrągła i ma maksymalnie osiemnaście metrów szerokości.

Quercus imbricaria kwitnie w maju, pokrywając się wiszącymi, żółto-złotymi baziami. Po kwitnieniu pojawiają się brązowe, efektowne żołędzie. Liście są drobne i błyszczące, ciemnozielone, ale zwykle nie są rozpoznawane jako liście dębu. W przeciwieństwie do wielu innych dębów, owalne liście dębu dachówkowego nie są klapowane, ale mają gładkie brzożki o lekko falistej krawędzi. Jesienią ciemnozielone liście pięknie zmieniają kolor – stają się od brązowo-żółtych po czerwono-pomarańczowe i pozostają one na drzewie aż do późnej zimy. *Quercus imbricaria* jest gatunkiem cennym pod względem ekologicznym.

Dąb dachówkowaty najchętniej rośnie w pełnym słońcu; preferuje gleby wilgotne, ale dobrze przepuszczalne i kwaśne, choć drzewo rośnie również na glebach lekko zasadowych i suchych. Gorące lata w Europie kontynentalnej sprzyjają dobremu wzrostowi drzewa. Jeśli drzewo dobrze się ukorzeni, to dobrze znosi również wilgotne stanowiska i krótkotrwałe powodzie, co sprawia, że gatunek ten jest z pewnością przydatny w ogrodach retencyjnych. Dąb dachówkowaty nie lubi utwardzonej i zamkniętej nawierzchni. *Quercus imbricaria* to szczególnie piękne drzewo do ogrodów, parków, terenów zielonych i alei, chociaż z pewnością możliwe jest również sadzenie go na skwerach po odpowiednim przygotowaniu podłoża.

KOLORY SEZONOWE

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne, drzewa wielopniowe, drzewa dające cień, drzewa charakterystyczne | **Topiary na pniu:** forma dachowa, wielopniowa parasolowata, espalier, forma ekranowa

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: aleja, plac, park, pas zieleni, duży ogród, cmentarz, tereny przemysłowe, wieś, wadi (odwadnianie poprzez drenaż i infiltrację) | **Chodnik:** brak, otwarty | **Koncept nasadzeń:** Nasadzenia łąkowe

CECHY

Kształt korony: szerokojajowata | **Struktura korony:** półtwartą | **Wysokość:** 18 - 20 m | **Szerokość:** 15 - 18 m | **Strefa mrozoodporności:** 5B - 9A

WYMAGANIA

Wiatr: umiarkowanie odporne na wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, gleba piaszczysta, gleba ilasta | **Stopień użyczenia:** średnio zasobna w składniki odżywcze, zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** sucha, wilgotna | **Stanowisko:** słoneczne, półcieniste | **Odczyn gleby:** kwaśny, obojętny | **Rośliny pożyteczne:** pszczoły, motyle, ptaki, małe ssaki | **Ekstremalne warunki:** tolerancja na zasolenie, tolerancja na suszę, tolerancja na zanieczyszczenie powietrza, znosi krótkie podtopienia

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: bazie, zwisające | **Kolor kwiatów:** złocistożółty | **Termin kwitnienia:** maj - maj | **Kolor liści:** ciemnozielony, spodem jasnozielony | **Liście:** opadające zimą, jajowate, skórzaste, błyszczące, spodem owłosione, faliste | **Kolor jesienią:** żółto-brązowy, pomarańczowy, pomarańczowoczerwony | **Owoce:** efektowne, żołędź | **Kolor owoców:** brązowy | **Kolor kory:** szarobrązowy | **Kora:** gładka później chropowata | **Kolor pędów:** szarobrązowy | **Pędy:** owłosione, nagie | **System korzeniowy:** głęboki, rozległy, korzeń palowy